

Třeba i opravit sekačku

Mat se vždycky rád díval z okna na to, jak Pat venku pracuje. Připadal mu totiž ohromně šikovný. Zvlášť když benzinovou sekačkou zušlechťoval trávníky kolem domu. To mu šlo vážně skvěle a Mat na něm mohl pokaždé oči nechat.

„To bude fazónka! To bude paráda!“ vykřikoval do pravidelného rachotu motoru i tentokrát a těšil se, že jejich trávník bude zase nejupravenější v celém širém okolí.

Jenže co to? Motor najednou několikrát škytl, potom párkrát zabublal a zhasl.

„To nic!“ prohlásil se znaleckým nadhledem Pat. „To mi asi došel benzin.“

Sekačka ale nenaskočila, ani když jí z kanystru dolil plnou nádrž. Startovací lanko jen naprázdno proklouzlo sem a tam – a nic.

„Možná za něj špatně taháš,“ napadlo Mata, který mezitím seběhl dolů, aby kamarádovi pomohl. „Co kdybych to zkusil já?“

Ale ať startoval jak startoval, sekačka pořád mlčela jako zařezaná. Mat ji položil na bok a snažil se jí domluvit kladivem. Jenže zaseklý nůž se ani nepohnul. Zato se přetrhlo lanko, za které Mat několikrát divoce škulbl, když sekačku postavil zpátky na kolečka.

„A jsme namydlení!“ povzdechl si Pat.

„Nejsme!“ ujistil ho Mat a obratem ruky nahradil přetržené lanko kusem provázku se smyčkou na konci.

Pat tou smyčkou protáhl násadu hrábí a mohli se do startování pustit oba. Aby se jim při něm sekačka přestala převracet a ujíždět jim, připoutal ji Mat drátem k železné tyči zatlučené do díry, kterou předtím odborně předvrtal elektrickou vrtačkou.

„Ted' už se ani nehne,“ pochvaloval si Pat. „Až řeknu tři, tak pořádně zabereme. Snad to ten provázek vydrží.“

Provázek vydržel, ale sekačka ne. Celý vršek i s motorem a nádrží se utrhł a na zemi zůstal stát jen holý podvozek.

„A máš po sekání!“ oznámil Patovi ponuře Mat.

To se ovšem náramně spletl, protože Pat vyrazil poklusem domů a vrátil se s úplně novou kosou, úhledně zabalenou v papírové krabici.

„Když je člověk co k čemu, obejde se i bez moderní techniky!“ holedbal se. „Hned jak tu kosu nasadíme, pustím se do toho jak za starých časů. A uvidíš, jaký budeme mít trávník! I v Anglii by nám ho záviděli.“

Nasadit kosu tak, aby se skutečně dala používat jako kosa, bylo poněkud složitější, než si Pat původně představoval. Ale i když se jim to po řadě pokusů konečně povedlo, stejně se Patovi nepodařilo nic useknout.

„Počkej!“ zarazil ho Mat a chopil se kosi místo něho. „Předvedu ti, jak se s ní máš správně rozmachovat. Viděl jsem to v jednom televizním filmu pro pamětníky.“

„Tohle v tom filmu bylo taky?“ zeptal se trochu škodolibě Pat, když jeho kamarád zabodl kosu špičkou do země a podařilo se mu ji zkroutit do nevzhledné vrtule.

„I mistr sekáč se někdy utne,“ připustil sebekriticky Mat a pokusil

se uvést kosu do původního stavu tak, že po ní začal sem a tam jezdit válcem.

Tento způsob nápravy škod se však ukázal být značně nešťastný: z vrtule se usilovným válcováním stala srolovaná pružina. Ve chvíli, kdy ji chtěl Mat narovnat, pružina vystřelila jako šíp a rozbila okno.

„Zatracený trávnick!“ ulevil si Mat. „Teď abychom kvůli němu volali sklenáře.“

„Nejdřív ho ale musíme ostříhat,“ řekl Pat a podal Matovi jednu z dvojích nůžek na papír, pro které mezitím skočil do garáže.

„Myslím samozřejmě ten trávnick,“ dodal pro upřesnění. „Jinak by nás sklenář pomluvil.“

„Šmik! Šmik! Šmik!“ činili se Pat s Matem vkleče a záda je bolela hůř než při úmorném okopávání nekonečného řádku cukrové řepy. „Šmik! Šmik! Šmik!“

„Tohle nemá cenu, Pate!“ narovnal se zničeně a znechuceně Mat. „Musíme najít nějaký zlepšovák – jinak tady vypustíme duši.“

„Ty snad o nějakém víš?“ chytil se toho nápadu s nadějí v hlase Pat.

„Zatím ne,“ pokrčil rozpačitě rameny Mat. „Ale když se oba pořádně zamyslíme, tak určitě jako vždycky na něco přijdeme.“

Zamysleli se tedy – a opravdu na to přišli!

Namísto utrženého motoru s nádrží přimontovali na podvozek sekačky starou automatickou pračku. Tu s pomocí několika drátů a násady od krumpáče důmyslně zpřevodovali s dřevěnou radlicí, ke které přišroubovali všechny odložené nůžky.

„Zapínám!“ ohlásil potom Pat a zapojil šňůru od pračky do zásuvky.

Pračka se rozběhla. Čelisti nůžek se rozkmitaly jako třepetavá motýlí křídla a s chutí se zakously do trávy.

„Maká!“ zajásal Mat. „Tak vidíš, Pate, že jsme tu sekačku nakonec spravili.“

„My ji nespravili, Mate!“ opravil ho Pat. „My vynalezli úplně nový typ sekačky – a tu nám budou závidět nejen v Anglii, ale po celém světě. I sklenář na ni bude koukat jako u vytržení, až přijde spravit to rozbité okno!“

Dokážou všechno...